

Family business

Architecture New Chapter

Text: Isabelle Vander Heyde

Zon, zee, zand ... en een vloer die daartegen kan: Project Architects breidt zijn portfolio uit met een hernieuwde focus op residentiële woningen en interieurarchitectuur. De succesformule achter hun gesmaakte realisaties? Gebouwen die in dialoog gaan met hun omgeving.

Sun, sea, sand... and a floor that can withstand them: Project Architects is expanding its portfolio with a renewed focus on residential homes and interior architecture. The success formula behind their well-received projects? Buildings that interact with their surroundings.

Wie Knokke-Heist binnenrijdt, kan bijna letterlijk niet om Project Architects heen. Gevestigd in het door hen gebouwde bedrijvenpark Brink Office -dat met de pijl...- vormen ze een stijlvolle welkom voor bezoekers en architectuurfans. Waar Piet Bailyu, Louis Bailyu en hun team de laatste tijd naam maakten met kantoor- en bedrijfsontwikkeling, krijgt het residentiële hoofdstuk vandaag een nieuwe impuls. Architecte Héléne Callewaert woonde en werkte de voorbije jaren samen met haar partner en architect Arnaud Bailyu in Zürich. Sinds kort zijn ze terug op eigen bodem, klaar om hun schouders mee onder het familiebedrijf te zetten. *“Een welkome versterking, want de vraag naar residentiële projecten en binnenhuisarchitectuur is groot”,* vertelt Piet. *“Met de komst van Héléne kunnen we daaraan tegemoetkomen en keren we terug naar onze beginselen, toen we veel privé residenties bouwden.”* Wat Héléne betreft, telt Knokke-Heist heel wat interessante klanten. *“Ze hebben diverse profielen, elk met hun eigen verhaal en specifieke wensen. De meesten hebben ook oprecht interesse in architectuur: ze weten waarover ze het hebben, het is interessant om met en voor zo'n profielen*

From left to right: Piet and Louis Bailyu, Héléne Callewaert and Arnaud Bailyu

You literally cannot miss Project Architects as you drive into Knokke-Heist. Based in the Brink Office business park, which they built – and marked with a large arrow – the site stylishly welcomes visitors and architecture enthusiasts alike. While Piet Bailyu, Louis Bailyu and their team have recently made a name for themselves with office and commercial developments, the firm's residential branch is now receiving fresh impetus. Architect Héléne Callewaert spent the past few years living and working in Zurich with her partner, architect Arnaud Bailyu. They recently returned home to put their shoulders to the wheel of the family business. “A welcome reinforcement, because demand for residential projects and interior architecture is high,” says Piet. “Héléne's arrival means we can respond to this and return to our roots, a time when we built many private residences.” From Héléne's perspective, Knokke-Heist has many interesting clients. “Each person has a different profile, with their own narrative and specific wishes. Most also have a genuine interest in architecture: they are knowledgeable, and it is interesting to work with and for these kinds of profiles. Nevertheless, the intention is not to work

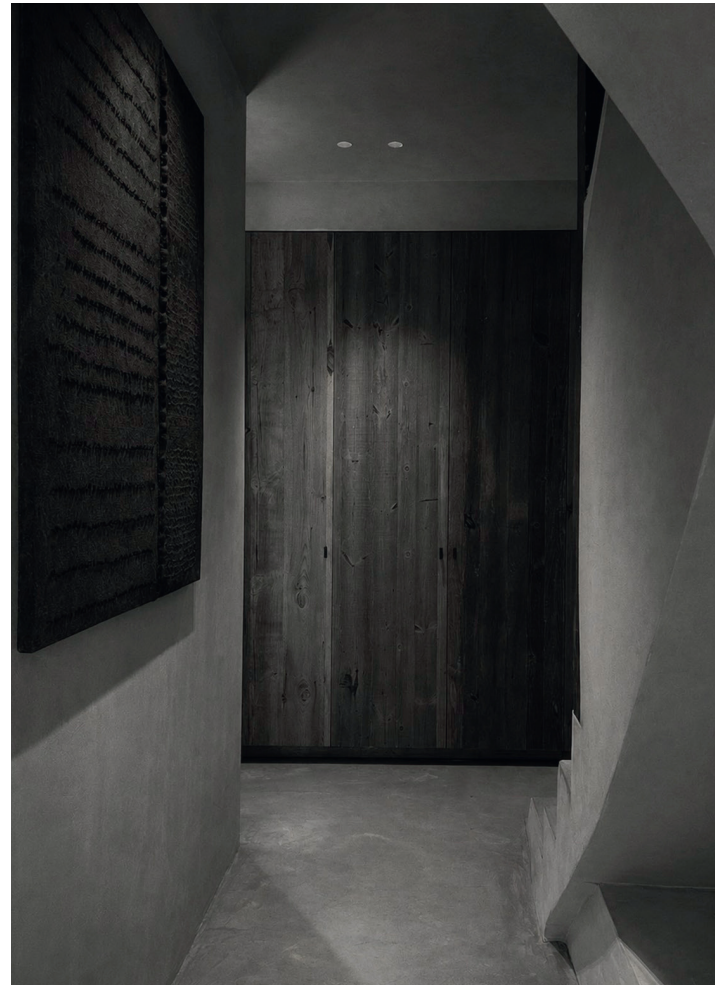
te werken. Toch is het niet de bedoeling om enkel lokaal te werken. Onze filosofie is dat een gebouw moet kunnen opgaan in zijn omgeving en context, dus het is juist een mooie uitdaging om dat op verschillende plekken te kunnen toepassen. Overal krijgt het een andere invulling. Een huis in Knokke-Heist moet tegen zand kunnen, waar een woning in de Alpen de zon op de juiste manier moet kunnen vangen. Decoratie is voor mij de kers op de taart. Architectuur is het geheel van de woning, de totale beleving. Ik vertrek vanuit de ruimte zelf: hoe verhoudt ze zich tot haar omgeving, waar valt het licht, waar ontstaat duisternis, en hoe kunnen we die elementen inzetten om de juiste sfeer te creëren? Ik wil geen white box maken die we achteraf aankleden, maar eerst een ruimte organiseren die op zichzelf klopt. Pas daarna komt de inrichting. Sommigen beginnen met de vraag welke handgrepen of meubels ze willen, ik kijk liever eerst naar het grotere geheel. De stijl ligt daarbij nooit op voorhand vast. Het gaat me om de sfeer en de materialiteit, niet om een herkenbare signatuur. Een interieur mag vooral rust brengen. Geen overdaad, geen tralala, maar een ruimte waarin alles vanzelfsprekend op zijn plaats lijkt te vallen.”

exclusively locally. Our philosophy is that a building should blend into its surroundings and context, so it's actually a wonderful challenge to be able to apply that in different places. It is interpreted differently in each place. A house in Knokke-Heist must be able to withstand sand, whereas a home in the Alps must be able to catch the sun in the right way. For me, décor is the crowning glory. Architecture is the whole of the home, the complete experience. I start from the space itself: how does it relate to its surroundings, where does the light fall, where does darkness reside, and how can we use those elements to create the right atmosphere? I do not want to create a white box that we dress afterwards, instead I want to organise a space that works in its own right. Only then does furnishing begin. Some people start with the question of their preferred handles or of furniture, but I prefer to look at the bigger picture first. The style is never decided in advance. What matters to me is the atmosphere and the materiality, not a recognisable signature. Above all, interiors should bring calm. No excess, not bells-and-whistles oriented, but a space where everything seems naturally to fall into place.” ➤

Die filosofie kreeg alvast vorm in een vakantiehuis in Port Grimaud, waarvoor enkele jaren geleden reeds twee aanpalende woningen werden samenbracht. Ze hadden wel elk hun interne structuur bewaard: aan Hélène de uitdaging om ze tot één groot huis te laten versmelten. De ingreep vertrok volledig van nul: geen voorgedrukte stijl of catalogusbeelden, wel een zoektocht om beide entiteiten ook architecturaal tot één geheel te brengen. Dat is geen overbodige luxe in Port Grimaud, waar architect François Spoerry begin jaren zeventig een bonte verzameling huizen *“als een bibliotheek van geveltjes”* rond de haven ontwierp. De oorspronkelijke woningen waren klein en vooral op de zomer gericht, wanneer het leven zich buiten en op het water afspeelt. Door ze open te breken en sterker met elkaar te verbinden, ontstond een huis dat ook in het tussenseizoen werkt: ruim genoeg om met een hele familie te delen, maar met voldoende privacy om elkaar niet voortdurend voor de voeten te lopen. Zelfs een herinnering aan de oorspronkelijke indeling bleef behouden: de twee trappen, die elk nog altijd in een andere richting wijzen. *“Die hebben we bewaard en ingepleisterd. Ik ben er heel blij mee, want zo'n ontwerp zou je zelf moeilijk verzinnen.”* Net als in Courchevel, waar ze een soortgelijke evenwichtsoefening uitvoerde met twee ski-appartementen, draait alles om gezelligheid, tactiliteit en samenkomen zonder elkaar te overdonderen. Twee totaal verschillende landschappen, één herkenbare Baillyu-signatuur.

That philosophy has already taken shape in a holiday home in Port Grimaud, for which two adjoining houses were fused several years ago. However, each retained its internal structure: it was up to Hélène to blend them into one large house. The intervention started completely from scratch: no hackneyed style or catalogue images, but a search to bring both entities together architecturally into one entity. That is no superfluous luxury in Port Grimaud, where architect François Spoerry designed a colourful collection of houses *“like a library of little façades”* around the harbour in the early seventies. The original homes were small and centred on summer living, when life takes place outdoors and on the water. By opening them up and enhancing their connections, a house emerged that is also suited to the shoulder season: spacious enough to share with a whole family, yet with sufficient privacy so that residents are not constantly under each other's feet. An echo of the original layout was also preserved: the two staircases, each pointing in a different direction. *“We kept them and plastered them in. I'm very happy with it; creating this sort of design would be difficult on your own.”* Just as in Courchevel, where she carried out a similar balancing act with two ski apartments, everything revolves around conviviality, tactility and coming together without overwhelming one another. Two totally different landscapes and just one, recognisable Baillyu signature. □